

El Consell de Ministres d'ahir adoptà importants acords

Al cap de vuit dies

L'èxit aconseguit per LA CIUTAT ens obliga a manifestar d'una manera pública, el nostre agraïment als amics i lectors que, conseqüents en llurs afectes i sentiments, han estat des del primer moment al nostre costat, encoratjant-nos i prestant-nos llur escalf de cada dia, tan necessari i convenient per als qui amb més espiritualitat que interès material, ens dediquem al periodisme.

En la confecció d'un diari com en tantes altres coses, hi ha sovint dificultats que, de moment, són insuperables però que a la llarga, si hom posa en la tasca de cada dia i en el pensament de cada instant, tota la voluntat i tot l'entusiasme, han d'ésser vençudes. És qüestió d'esperar. De saber esperar amb la fermesa dels homes que senten un ideal. Si avui el nostre diari no és encara allò que voldríem, no tota la culpa és nostra. Però l'acolliment cordialíssim que hem trobat ens obliga a fer tots els esforços possibles per tal que arribi a ésser el que mereix l'afecte fraternal amb què h' estab rebut. Tot és qüestió d'enfocament per dir-ho en termes esportius. D'entrenament, constància i paciència. Hi ha una frase popular que diu: «no totes les figures maduren a l'agost».

A les nostres pàgines bateja un esperit progressiu. Mirem endavant i del passat ens interessen només les lliçons que n'hagin pogut aprendre. El periodisme és això. Un seguit de superacions i de lluites per superar-se. Les lliçons del passat, el record dels mestres i companys caiguts, són un bagatge imprescindible per al periodista que sent de debò la seva professió i en ella hi posa la seva ànima. Un periodista que s'estimi, no pot desobeir el que han fet i l'estela que han deixat darrera d'ells, els mestres, que amb intel·ligència o audàcia han fet una obra, a costa, moltes vegades, d'inquietuds i privacions.

Es doncs per fer honor als que ho han posat tot al servei de l'ideal periodístic, que volem esforçar-nos a fer del nostre diari, una bandera ciutadana que es vegi tothora en mans del poble. D'aquest poble que ens presta el seu escalf, al qual volem servir i al qual ens plau servir a mesura que les dificultats — hi ha tantes dificultats en totes les empreses humanes! — s'obstinen a entrebancar-nos.

LA CIUTAT, amics, ha triomfat plenament. Això vol dir moltes coses. Però vol dir, sobretot, que tenim el deure inexcusable de continuar el camí iniciat encara que en ell s'hi trobin més punxes que roses.

DIU QUE DIUEN...

El senyor Sedó no vol ésser res. El senyor Sedó no aspira a cap càrrec. El senyor Sedó és un senzill soldat de «filas».

Però en certa casa de la Plaça de Catalunya, les actituds del senyor Sedó despertaven fòndes inquietuds.

Abans, un article periodístic tenia prou força per a tornar un govern i anular un polític. Després, els governs i els polítics se'n reien dels articles periodístics, devinguts ineffectes.

Sembla que ara tornen els bons temps per a la premsa. Un article periodístic ha entrebancat les aspiracions d'un polític català...

Llegim que potser serà ministre de la República el senyor Pérez Marín.

I no podem estar-nos de somriure d'aquella manera.

Llegim que potser que ho sigui Pérez de Rosas.

I riem de bona gana.

També llegim que té probabilitats d'ésser-ho l'emilià Iglesias.

I la rialla se'n estronca...

El senyor Cirera i Voltà està queixós de l'interviu que varen fer-li a «l'Espresso».

La troba tendenciosa... I amb el segell d'Acció Popular ha adreçat als diaris una rectificació que n'hi ha per llogar-hi cadires.

Si comencem així, ja riurem.

La F. E. vol ressuscitar aquells Sindicats Lliures de tan dolorosa memòria.

Certs elements patronals volen, per la seva banda, ressuscitar aquella «Unió Patronal» que tants estralls va moticar.

Tot sigui per a la «pacificació de les esferes».

El senyor Amigó Farreras i el senyor Esteve Sala sovint, celebren llargues conferències.

Hom suposa, que parlen de la «semana gastronòmica» que s'aproprà.

A la Lliga no troben la manera de situar-se.

Tot són vacil·lacions, equilibris, dubtes...

El pitjor és que el senyor Cambó ha amenaçat amb una altra conferència orientadora.

I, naturalment, l'esglai és general.

El Consell de Govern de Lliga Catalana ha fet pública una nota en la qual diu, entre altres coses, que Lliga Catalana està disposada a realitzar tots els esforços i sacrificis que calguin per a defensar integralment o en tota aquella part que sigui possible, el règim autònom de Catalunya.

Recomanem la lectura de «La Veu de Catalunya» d'un any enrera.

El senyor Pich i Pon ha recordat, sobradament, el bon humor que havia perdut.

Val més així.

El Govern es dona per assabentat de la determinació del Tribunal de Garanties. — Es nomenarà un delegat militar del Govern a Catalunya, amb atribucions semblants a les del comandant Doval a Astúries

ABANS DEL CONSELL

Madrid, 20. — El Consell de Ministres que es celebra a la Presidència comença a les 10.30 del matí.

A tres quarts d'una de la tarda el ministre d'Estat i Marina, senyor Rocha, abandonà la reunió ministerial. Digué que marxava cap a Toledo per tal d'assistir al banquet que els congressistes de premsa llatina celebraven en aquella ciutat.

A preguntes dels periodistes sobre si el Consell es tractaria de la qüestió de Catalunya, respongué afirmativament, però com que el President del Consell era el que entenia en aquest afer, segurament a la sortida donaria una referència.

La reunió acabà a la una de la tarda.

REFERENCIA VERBAL

El ministre de Comunicacions facilità una referència verbal després de lliurar la nota oficial. Segons les seves manifestacions, en el Consell s'havia acordat a la petició dels fabricants d'alcohol en el sentit de demorar fins al primer de març pròxim la implantació del legislació sobre la matèria.

Digué també que els ministres havien estudiat una proposta de recomensar els motius dels successos d'Astúries, però que no considerava oportú donar-la a conèixer fins que fos sotmesa dita relació a la signatura del President de la República.

El ministre d'Estat —següent dient el senyor Jaldón—, abandonà el Consell moments abans per tal d'anar en representació del Govern a Toledo amb motiu del XII Congrés de Premsa Llatina.

També donà compte d'haver estat aprovada la redacció d'un decret pel qual es crea una Junta de valoració que entengui en la revisió de transports portada a cap amb motiu dels passats successos. L'esmentada Junta ho estudiarà per tal d'indemnitzar tots els propietaris de tot gènere de vehicles utilitzats pel Govern.

Després han tractat extensament dels problemes d'Astúries i Catalunya per tal d'anar-los arreglant. De primera intenció s'ha nomenat una inspecció per a cada una de les auditories de tota Espanya i, a més, hom procedirà a la designació d'un delegat militar del Govern amb atribucions semblants a les del comandant Doval a Astúries. Aquests delegats seran nomenats paulatinament.

El Consell ha estudiat igualment un decret que s'ultimarà aviat respecte a la inculcació de l'ordre públic a Catalunya.

El senyor Jaldón donà compte als periodistes que a Astúries ha dirigit al Govern un document amb

conclusions, de les quals ja el Govern en la seva majoria tenia convinguda l'oportuna solució. En elles hom garanteix l'existència de materials explosius que en tot moment han d'estar a disposició dels enginyers; altra de les peticions dels patrons minaires i que serà atesa és la delegació permanent de sis-cents guàrdies civils a la conca minaire de Mieres i Langreo.

S'ha acordat també habilitar un crèdit extraordinari que serveixi per a indemnitzar els danys causats a Astúries per la revolució.

El ministre d'Instrucció Pública —següent dient el Sr. Jaldón—, us donarà compte al Ministeri que s'ha acordat que les obres de reconstrucció d'edificis docents comenci demà mateix.

Per últim, el ministre de Comunicacions digué que havia conegut el Govern una comunicació rebuda pel President de les Corts en la qual hom sollicita que sigui nomenada una comissió especial que entengui en les comunicacions marítimes.

El Govern s'ha donat per assabentat de la determinació presa pel Tribunal de Garanties Constitucionals per tal d'entendre en la querrela contra els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya.

També el ministre d'Agricultura ha fet una exposició del plet dels parellers d'Extremadura i el Govern ha pres molt bona nota d'afer tan important.

DIU EL CAP DEL GOVERN

A dos quarts de dues de la tarda abandonà el seu despatx el cap del Govern i digué als informadors:

«Suposo que el ministre de Comunicacions us haurà detallat tot l'ocurrut a la reunió ministerial, perquè no és cosa que jo dirigeixi el Consell i prengui nota de tot el que es tracta i quins acords es prenen.

Ha estat nomenat —afegeix— el senyor Onofre Sastre inspector de les auditories de divisió de tot Espanya, especialment de Catalunya. Aquest nomenament té per objecte que dit magistrat del Suprem estudiï els problemes i conflictes que hi ha a les esmentades auditories plantejats i els resolgui. Ara us explicaré per què Onofre Sastre no anà a prendre possessió a Astúries del càrrec de governador general d'Astúries.

El Ministeri de la Guerra —següent dient— s'ha acordat nomenar un delegat especial a Catalunya, que, igual que el comandant de la guàrdia civil senyor Doval a Astúries,

tingui semblants facultats a la regió autònoma. Tindrà les mateixes atribucions.

El senyor Lerroux confirmà el nomenament de governador de Biscaia, que ha recaigut en el senyor Marcel·lí Rico, del qual ha dit que és un dels millors governadors que ha tingut la República.

«Han estat designades les persones que han d'ocupar els alts càrrecs del ministeri de la Guerra?»

«No. En canvi, ha estat nomenada la persona que ha d'ocupar la Direcció General de Presons, que no recordo qui és.

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

Grolieres

L'elegància espiritual de «Informaciones»

Un grup d'intel·lectuals espanyols ha signat un document que fa referència a la detenció del senyor Aznar. «Informaciones», el diari d'en March, amb aquella elegància que el caracteritza, adreça un seguit de grolieres damunt els intel·lectuals al·ludits...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

«Estomagos agredidos y todavía hambrientos, en torno a un delirio vulgar, traidor al Estado, pequeño y mezquino...»

Molta finor i molta noblesa. I aquell odi secular a la cultura, factor que per a res ha necessitat l'amo per a fer fortuna...

«Gentes de corazón frío, sangre de reptil y cerebro acorchado, para quienes la Patria, con mayúscula, es una palabra cursi. Gentes que ponen su firma al pie de cualquier pasquin, a cambio de lograr la popularidad del escándalo, única al alcance de su inteligencia mediocre.

Un comentari Les coses al seu lloc

Alguns diaris de Madrid no troben bé que la causa contra els Consellers de la Generalitat hagi estat passada al Tribunal de Garanties.

I als comentaris que maliciosament hi fan, hi oposa un diari republicà madrileny la següent consideració:

«Qualquiera diria que se ha llevado el asunto a una jurisdicción que está a cargo de simpatizantes con la Generalidad de Cataluña!

Pues qué, ¿no sabe todo el mundo lo que es el Tribunal de Garantías? Si los encartados defienden la competencia de esa jurisdicción, no es porque esperen de ella trato de favor, sino porque es la que les corresponde y la que debe mantener por el rango civil de la República.»

Emiliano Iglesias, futur ministre de Marina?

Copiem de «El Noticiero» d'ahir: «Se dice que el próximo domingo llegará a nuestra ciudad el diputado a Cortes y jefe de la minoría radical en el Parlamento, don Emiliano Iglesias, cuyo nombre ha sonado como futuro ministro de Marina.»

L'ideari de les dretes, resumit en poques paraules

La sinceritat és una gran virtut. Ves per on l'aviem de reconèixer una virtut a «Informaciones», el diari d'en March. En les seves darreres edicions publica un entrefilet que diu:

«Los comerciantes e industriales que anuncian en los periódicos llamados de izquierda, que son tribunas de demagogia, traidoras inconscientemente los intereses de su clase y los suyos propios, puesto que contribuyen a sostener instrumentos de propaganda alarmista, creadores de un ambiente de desasosiego público, adverso a la vida pacífica de los negocios.»

«La vida pacífica de los negocios... Heus ací, condensat, en poques paraules, el programa i l'ideari de les dretes!

La conferència naval de Londres

Londres, 20. — A la sortida de la conversació que sir John Simon ha celebrat amb el delegat japonès, Matsudaira, es declara als circolo oficials anglesos que les negociacions navals no han quedat trencades a pesar de la negativa japonesa de subscriure el principi que era la base de la proposició transaccional d'Anglaterra.

D'aquesta entrevista resulta que el Japó refusa la suggestió anglesa per la qual els signants de l'acord naval eventual es comprometrien a comunicar el seu programa de construccions navals.

El Japó considera que la concessió d'una paritat de principi no pot acompanyar disposicions encaminades a mantenir una desigualtat de fet. Per tant, el tractat de Washington ha d'ésser considerat caducat, definitivament.

No obstant, s'ha decidit prosseguir les entrevistes per tal de concloure un acord que no es refereix a la paritat. És la intenció de constituir una entesa qualitativa per la qual cosa els contractants fixarien el tonatge màxim de cada tipus.

Les delegacions anglesa i japonesa es reuniran demà a fi de discutir, en detall, la resposta japonesa a les qüestions que són les possibilitats d'entesa que puguin subsistir.

Mentrestant, els anglesos, celebraran una entrevista amb els nord-americ